Boethius, Anicius Manlius Severinus ; Thomas <de Aquino> [Comm.]: [De consolatione philosophiae] Boetii viri celeberrimi de consolatione philosophie liber cum optimo commenti beati Thome: [Enth.:] Compendiosa Consolationis resumptio

[Straßburg: Johann Prüss], 3. Juni 1491 Seite 256

indumentis. habẽtes arma terrẽtia. i. toruo vultu. respicientes miseros. stati visu cognosceret ipsos ligatos multis cathenis insolubilibꝫ. s. passionibus ire spei. timoris. ⁊ sic ligati passiõibꝫ nõ faciũt qꝺ optant. ⁊ ꝑ ꝯñs sunt ĩpotẽtes ¶ Notãdũ ꝙ ꝺt hõ ꝑssus iniq̃s ꝺñis. i. vitijs ꝺñantibꝫ non facit qꝺ optat. ꝺt btũs Aug⁹ in li. de ciui. dei. Bon⁹ etiã si seruiat liber ẽ. malus aũt si regnat seruus est. nec vni⁹ hois. sed qꝺ graui⁹ est tot ꝺñoꝝ seruus est quot vicioꝝ.

¶ Prosa tertia libri quarti

Vides ne igitur quanto in sceno ꝓbra voluant. qua probitas luce resplendeat In quo ꝑspicuũ est nunquaꝫ bonis p̃mia. nunquã sua sceleribus deesse supplicia. Rerum etem̃ que gerunt. illud ꝓpter qꝺ vnaqueqꝫ res gerit. eiusdẽ rei p̃miũ esse nõ iniuria videri põt. vti currenti in stadio ꝓpter quam curritur iacet p̃miũ corona. Sed beatitudinem esse idip̃m bonũ ꝓpter qꝺ oĩa gerũtur

¶ Prosa tertia libri quarti.

Vides ne igitur. Ista est prosa tertia hui⁹ quarti in qua ostẽdit ph̃ia malis nunqꝫ deesse supplicia. ⁊ bonis nũquã deesse p̃mia. Et primo ph̃ia ꝯtinuãdo se ad p̃cedentia primo p̃mittit intentũ suũ. scꝺo ꝓsequitur intentũ ibi Rerum etem̃. Primo ꝺt sic Vides ne igit o boeti in quãto sceno. i. in quanta vilitate i potentie voluant ꝓbra. i. homines ꝓbrosi ⁊ viciosi. vides etiam qua luce id est qua claritate potentie resplẽdeat ꝓbitas virtuosoꝝ hominũ. In quo sicut in suo añcedente ꝑspicuũ ẽ h̃ ꝯñs. s. nũqꝫ bõis p̃mia. nũqꝫ sceleribꝫ. i. hoibꝫ sceleratis deesse sua supplicia. ¶ Notandũ ꝙ mali dicunt volui in sceno. qꝛ mali ⁊ maxime libidinosi suibꝫ assimilant sicut postea ꝑpatebit qui voluuntur in sceno. ꝺm illud Sus magis in sceno gaudet qꝫ i fonte sereno. de quibꝫ ꝺt scriptura. Perierũt iumẽnta in stercore suo. ꝓbi aũt luce resplendent. qꝛ virtus ẽ ꝓbitas vltra humanã naturã hominẽ ꝓuehit ⁊ dijs assimilat.

¶ Rerum etem̃ qui. Hic ph̃ia ꝓsequit intentũ. ⁊ p̃mo ꝓbat ꝙ bonis nunqꝫ ꝺ sunt p̃mia. scꝺo ꝙ malis nũqꝫ desũt supplicia. ibi Que cũ ita. Primo oñdit ꝙ bonis nũqꝫ desũt p̃mia. scꝺo oñdit q̃d sit illud p̃miũ. ibi At cui⁹ p̃mij. p̃miũ ꝓbat duabus rõnibꝫ. scꝺam ponit ibi Postremo Prima rõ talis est Omnis res ꝓpter quã aliud geritur est p̃miũ illius rei que gerit sed ꝓpter bonum oĩa fiũt ⁊ gerũtur. ergo bonũ est p̃miũ omniũ que gerunt. sed bonũ a bonis separi non põt. ergo bonis nunqꝫ desunt sua p̃mia Unde ꝺt in littera Rerum que gerunt idest fiũt illud ꝓpter qꝺ vnaq̃qꝫ res geritur idest fit illud videri nõ põt iniuria esse p̃miũ illius. Hoc declarat exemplariter vti currenti in stadio id est in aliquo spacio corona est p̃miũ ꝓpter quã currit. Sed ostendimus pus

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-110/0266
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG